

1889 ^{12/11} 29: 1. Beh. af F. t. L. om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps m. m. 1890

[Jesper Simonsen.]

man een Gang for alle kan faa slaet fast, hvorvidt der er saadanne Forpligtelser eller ej.

Skal vi undersøge dette Spørgsmaal, maa vi først gaa til de Aftaler, der foreligger, de mellemfolkelige Retsregler, der er opstillet gennem Aftaler. Andre egentlige Retskilder har man ikke paa Folkerettens Omraade.

Man har fra det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Side — og det ærede Medlem Hr. Parkov sluttede sig dertil — væsentlig beskæftiget sig med Haagerkonventionen; man har forbigaaet alt det, som er passeret, siden Haagerkonventionen er blevet til, og det siden passerede er dog ingenlunde af uvæsentlig Betydning. Den sidste Vedtagelse, som Danmark som saa mange andre Stater har sat sit Navn under og forpligtet sig til at overholde med ganske den samme bindende Betydning, som den nogen Sinde har forpligtet sig ved Haagerkonventionen, er Kellogg-Pagten.

Hvad staar der nu i Kellogg-Pagten? Kan man der finde nogen som helst Støtte for, at Danmark skulde være forpligtet til at opretholde et Militærberedskab af et eller andet Omfang til Opfyldelse af disse vidtgaaaende Forpligtelser, som man nu gerne vil paaberaabe sig?

Ja, hvad staar der i Kellogg-Pagten? Denne Pagt er jo lykkeligvis saa let overskuelig, at der forhaabentlig ikke kan opstaa store Diskussioner om Indholdet af den. Pagten siger klart i Artikel 1, at de Stater, der tiltræder Pagten, fordømmer Tilflugt til Krig, altsaa tager ganske generelt Afstand fra Tilflugten til Krig til Løsning af mellemfolkelige Uoverensstemmelser. Dernæst: de giver i deres indbyrdes Forhold Afkald paa Krigen som Redskab for national Politik. I disse Ord vil ingen kunne finde nogen Støtte for, at noget Land, der har tiltraadt denne Overenskomst, skulde have Forpligtelse til at opretholde et militært Beredskab. Det er ganske klart. Og skal man have Respekt for den ene Overenskomst, man har sat sit Navn under, skal man have samme Respekt for den anden. Jeg ved nok, at man ude i Agitationen fra Venstres og de Konservatives Side —

jeg ser ikke Berettigelsen dertil — ofte trækker paa Skuldrene ad Kellogg-Pagten, man søger at slaa det hen, tage sig det let, siger, at det betyder ikke saa meget. Det er Tonen i Agitationsformen. Men jeg ønsker netop paa dette Sted at pege paa, at saadan kan man ikke dele de internationale Overenskomster, at nogle af dem holder man sig til, naar man har Brug for dem, andre trækker man paa Smilebaandet ad. Jeg vil hævde, at det er nok saa meget til Gavn for Folkenes Udvikling og i Folkenes Interesse, at vi søger at stille Realiteter bag den Overenskomst, som er indgaaet ved Kellogg-Pagten, bagved de Forpligtelser, vi der har paataget os, som at søge paa enhver mulig Maade at fortolke Forpligtelser ind i de ældre Traktater; fortolkningsmæssigt og retligt er det dog saaledes, at de sidst vedtagne Forpligtelser binder i deres fulde Omfang ogsaa i Forhold til tidligere indgaaede Forpligtelser. Hvis tidligere indgaaede Overenskomster maatte indeholde noget, der strider mod de senere Vedtagelser, er de første ændret overensstemmende med de senere. Det er en ganske oplagt og given Ting. Derfor kan man ikke saadan uden videre gaa uden om de senere.

Det var Artikel 1 i Kellogg-Pagten. Artikel 2 er lige saa kort og klar som Artikel 1. Den siger, at Parterne er enige om, at Afgørelse eller Løsning af alle Uoverensstemmelser eller Stridigheder, som maatte opstaa dem imellem, af hvilken Art eller Oprindelse disse end maatte være, aldrig maa søges bilagt ved andre end fredelige Midler. Danmark har som de fleste andre Stater, i hvert Fald som alle Stater, der ligger i Nærheden af Danmark, Forpligtelse til ganske generelt at lade Konflikter af hvilken som helst Art afgøre ved fredelige Midler uden Hensyn til, hvilken Oprindelse de maatte have. Dette gælder vel ogsaa Konflikter, Danmark maatte faa, naar der maatte opstaa krigerske Forviklinger omkring Danmark, saaledes at Danmark af den Grund maatte faa en eller anden Konflikt eller Uoverensstemmelse med en anden Stat, være sig paa Grund af Neutralitetskrænkelser eller Krænkelser af den anden Art. Saa har Danmark Forpligtelse til at lade saadanne